

Beogradski Sindikat "Svedok"

Visit "[Svedok](#)" on [MotoLyrics.com](#)

Hteo bi svak'i da ima zivot ovak'i,
da bude kriminalac, Porse - Kawasaki.
Ovo pravi je gangsteraj, opusti se i pevaj...
odrast'o na ulici gde je, vazda', bio belaj.
Poc'o sam u Svabiji, selidbe, moleraj,
baustel sa Turcima, kuntao sa Kurdima...
dos'o sam iz pickovca, kog nema ni na mapi...
na Zapadu naucio sta je zivot pravi.
Ovde sam se slifov'o, ispek'o sam zanat,
rekao sam sebi: Ma uspecu ja, garant.
Nas'o bolju sljaku, malo radio na 'kvaku',
nisam bir'o kljentelu, prim'o svaku stranku.
Gilipteri me navukli kad sam otis'o za Frankfurt,
da, s' carapom na glavi, vozim ih u banku...
Tu sam malo odrobij'o, jebi ga, klinac sam bio,
iznabad'o svakog ko bi me proziv'o.
To sam radio za primer, da stekao bih ime,
jer rekli su mi stariji da tako to ide.
Kad izas'o sam vani, iz Sluzbe su me zvali,
da obavim neki poslic, novi pasos su mi dali.
Ja gledam, moja slika, ali pise drugo ime,
nista nisu rekli, samo gde treba da idem.
Iz Hamburga sam, trajektom, otis'o za Stokholm,
Cetnike i Ustase, sve sam ih izrok'o...
Rekli mi: Zadrzi sve ono sto si pokr'o,
nocu diskoteke, trosio sam mnogo...
Skupilo se drustvo, svi iz bivse Juge,
tamo besneo je rat, a mi, svi, zlatne cuke...
Tad se raspala i Sluzba, ali ne i nasa druzba,
tamo dole sankcije, a nama ovde zurka...

Svi znaju ko sam ja, da sam dosao sa dna
i zato grabim sve sto mogu jer mi pripada...
Ma znaju ko sam ja, Sluzba, Vojska, murija
i zato grabim sve sto mogu, jer mi pripada...

Presli via Zurih, sve do Azurne obale,
Karijeove zlatare, mnogo nam se dopale.
Za oko su nam zapale, prebogate strankinje,
sve su, redom, htele da probaju muskarcine...
Mi svi mladi sportisti, tetovaze, oziljci,
duge kose nosili, nismo im oprostili.

Posle ih orobili, pa za franke, podvodili...
sve smo redom drzali, ne pitaj me rodjeni...
I da ne verujes, tako mi u Ricu nesto klopali,
u sred zalogaja zvonim, u malo da se zadavim.
Vidim: plus tri osam jedan..., mozda majka me treba,
ili neko od mojih sa sela? Ko me zove u sred jela...?
Kad neki nepoznat glas kaze: Znas ti ko je ovde?
Ti se tu zajebavas, dok se nasi ovde bore...
Brzo pakuj torbe, jos sutra da si ovde...
Nemoj da nam vrdas, da ne pravimo problem...
Znao sam ja ko je, spakov'o se brze-bolje...
Ma ima petnaest godina da nisam bio dole...
Taman sam se ponadao da videcu moje,
kad ono malo morgen, eto mene u sred Bosne.
Sa cinom i ekipom, blindiranim dzipom,
sve po naredjenju ja nista nisam pit'o.
Nista nisam pip'o sem malo bele tehnike.
Kojekakvih kuraca smo trpali na slepere...

Kad sam dos'o u Beograd, sve sam mrko gled'o.
Sve te gradske mangupcice, za cas sam poredj'o.
Hohstaplercice i sline, sto tu mi nesto glume...
A moze, vrana, sa zemlje, u dupe da im kljune.
I nije bilo tesko, da sve im lepo uzmem...
Takav je moj zivot, ja drugacije ne umem...

I ceo grad me zna, kao da sam s' asfalta,
i neka misle svi, da, teska sam seljacina...
jer, ceo grad me zna, pevaljka, manekenka,
i svaka kaze da sam ljakse, al' mi, ipak, da...

Ovaj grad i zemlju, ja nikad nisam voleo,
ovde sam ziveo, samo zato sto sam morao.
Ovde, sve je na prodaju, e, vidis, to mi se dopalo,
za, bas male pare kupis sve sto je propalo.
I firme i ljude, stek'o sam i ugled,
prijemi, parade, kokteli, ambasade...
Placao sam stranke, ovakve i onakve,
bilborde, reklame, turneje, kampanje...
Pevale mi razne, ove estradne i gradske,
sto misle da sam ljakse, al' za kintu sve rade...
Sazidao par crkava, da malo smirim savest,
posle svega sto sam prosao, nocu tesko zaspim.
Al' preko dana naspem, tu i tamo i povucem,
samo malo, da sredim, nisam ja navucen.
Nego, svasta cujem, i sta treba i sta ne treba,
kriminal i politika? E u tome ti je nevolja...
Ove sto sam izdrzav'o, sad im postalo malo...
a mnogo ih je plasilo, sto o njima sve sam znao...
Pokrenula se istraga o mome poslovanju,
trazili me, al' me nisu nasli na imanju.

Ja ih nisam cekio, al' nisam otis'o daleko,
vec dole na primorje, gde ruka ruku miluje.
Tu nema ekstradicije, il' kako se to kaze...
Ovde sam slobodan ko galeb,
mogu do sutra da me traze.
I tako, ja i moji jataci, sedeli na obali,
smejali se, pricali, neke jastoge klopali.
I da ne verujes, rodjeni,
ponovo zvoni mi mobilni,
dobri, stari glas, sto me godinama progoni...
Kaze: opet smo te pronasli, od nas neces pobeci,
biraj sta ti draze: saradnik il' pokojnik?
Presece me zivog, ovo nisam ocekiv'o,
nije bilo lako da napravim izbor...
Al' jebi ga, sta cu, svakom svoje dupe milo,
spakov'o se, klisn'o, na sudu sve sam prizn'o.
I stare drugare, sve sam, redom, izd'o,
ocekiv'o najgore, da ovaj put, sam rikn'o.
Al' ponovo me zivot, na sreću iznenadio,
desilo se ono, cemu nisam se ni nadao.
Cista proslost, cista savest, nemam zasto da se kajem,
dobro je da, ovde, ljudi stvarno slabo pamte.
Imam novi ugovor, nekim drugima sad dajem
i kol'ko vidim, rodjeni, jos dugo cu da trajem...

I svako dete zna, ceo svet pod nogama,
a ti se pitas, kako? Sta si, duso, mislila?
I svako dete zna, ceo svet pod nogama,
a ja se pitam samo, kol'ko kosta Srbija?

Visit [Beogradski Sindikat](#) page on [MotoLyrics.com](#), to get more lyrics and videos.

[MotoLyrics.com](#) | Lyrics, music videos, artist biographies, releases and more.